

5 Неделя след Петдесетница – Св. Безсребреници Козма и Дамян (01.07.2007г.)

Апостолко четиво

ПОСЛАНИЕ НА СВЕТИ АПОСТОЛ ПАВЛА ДО ГАЛАТЯНИ, ГЛАВА 6

22. А плодът на духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благодост, милосърдие, вяра,

23. кротост, въздържание. Против такива няма закон.

24. Ония пък, които са Христови, разпнали са плътта си със страстите и похотите.

25. Ако живеем духом, по дух сме длъжни и да постъпваме.

26. Да не бъдем пустославни, един други да се не дразним, един другиму да си не завиждаме.

1. Братя, и да падне човек в някое прегрешение, вие духовните поправяйте такъв с дух на кротост, като се пазите да не би и вие да бъдете изкушени.

2. Понасяйте един другиму теготите, и така изпълнете закона Христов.

Евангелско четиво

ОТ МАТЕЙ СВЕТО ЕВАНГЕЛИЕ, ГЛАВА 8 и 9

28. И когато стигна на отвъдния бряг, в страната Гергесинска, срещнаха Го двама, хванати от бяс, излезли от гробищата; те бяха тъй свирепи, че никой не смееше да минава по тоя път.

29. И ето, те извикаха и казаха: какво имаш Ти с нас, Исусе, Сине Божий? Нима си дошъл тука да ни мъчиш преди време?

30. А далеч от тях пасеше голямо стадо свини.

31. И бесовете Го молеха и думаха: ако ни изгониш, позволи ни да идем в стадото свини.

32. И Той им рече: идете. И те излязоха и отидоха в стадото свини. И ето, сурна се цялото стадо свини низ стръмнината в морето и се издави във водата.

33. А свинарите побягнаха и, като отидоха в града, разказаха за всичко и за онова, що се бе случило с хванатите от бяс.

34. И ето, цял град излезе да посрещне Исуса и, като Го видяха, молиха Го да си отиде от пределите им.

1. Тогава Той влезе в един кораб, отплува обратно и пристигна в града Си.

Кратко животоописание на Св. Св. безсребреници Козма и Дамян

Св.св. безсребърници Козма и Дамян - от Рим, имали благодат да лекуват по чудесен начин. Изучили лечителското изкуство, тези свети братя успешно изцелявали всякакви болести и във всичко им помагала благодатта на Самия Бог. На каквито и болни хора или животни да възлагали ръце, те веднага оздравявали напълно. Тези искусни целители не вземали от никого пари за изцеленията, заради което били наречени "безсребреници". Те искали от изцелените само една безценна награда - вярата в Христа. И действително, те обръщали мнозина в Христа не само в Рим, но и в околните градове и села, които обхождали, за да изцеляват боледуващите. Освен с благодатта на изцелението, те облагодетелствали хората и с щедра милостиня. Те имали голямо, събрано от предците и получено от родителите имущество, което продавали, раздавали на бедните и нуждаещите се; хранили гладните, обличали голите; с една дума, проявявали милосърдие към всички бедни и нямащи. Когато изцелявали бедните, те обикновено им казвали така: Ние само възлагаме ръце върху вас и нищо не можем да направим със своята собствена сила, а всичко извършва всемогъщата сила на Единия истинен Бог и Господ Исус Христос; ако повярвате в Него и не се усъмните, веднага ще оздравеете. И те, вярвайки, наистина получавали изцеление. Така всеки ден много хора, отвръщайки се от идолопоклоническото нечестие, се присъединявали към Христа. Жилището на тези свети лекари се намирало в едно село край Рим. Живеейки тук, те просвещавали със светата вяра всички околни селища. Междувременно дяволът оклеветил невинните пред царя в Рим - Карин. Той изпратил войници със заповед да ги хванат и да ги доведат при него. Когато царските войници започнали да разпитват за Козма и Дамян, вярващите се събрали при братята и ги умолявали да се скрият някъде за кратко време, докато

премине гневът на царя. Но светците не само не послушали този съвет, а напротив, намислили сами да се явят пред търсещите ги войници, желаейки с радост да пострадат за Христовото име. Когато при тях се събрали много вярващи и със сълзи ги умолявали да запазят живота си не заради себе си, но заради спасението на другите, те макар и против волята си ги послушали. Тогава вярващите ги скрили в една пещера. Войниците, след като не ги намерили, от гняв и досада заловили някои благочестиви мъже от това село, оковали ги във вериги и ги повели към Рим. Като узнали за това, светите Козма и Дамян веднага излезли от пещерата и бързо тръгнали след войниците; догонили ги по пътя и им казали: Освободете невинните, а нас хванете, защото ние сме тези, които ви е заповядано да заловите. Така войниците, като освободили мъжете, сложили окови на светите Козма и Дамян и ги повели към Рим, където царят поискал от тях да признаят римските богове. Светите Христови угодници сякаш с едни уста рекли на царя: Ние не сме съблазнили нито един човек; не знаем никаква възшебна хитрост, на никого не сме причинили никакво зло, но изцеляваме болестите със силата на нашия Спасител и Господ Иисус Христос, както Той е заповядал, казвайки: "болни изцерявайте, прокажени очиствайте". Правим това, без да изискваме нищо, защото така е завещал Спасителят, Който е казал: "даром получихте, даром давайте". Ние не искаме имущество, но търсим спасението на човешките души и служим на бедните и немощните като на Самия Христа, защото Той приема като сторени на Него благоденствията, извършени заради тях, казвайки на благодетелите: "защото гладен бях, и Ми дадохте да ям; жаден бях, и Ме напоихте... гол бях, и Ме облякохте. Тези Негови заповеди се стараем да изпълняваме, надявайки се да получим от Него награда в безкрайния живот на Небесното Царство. Никога няма да се съгласим да се покланяме на признаваните от тебе за богове. Покланяй им се ти и тези, които са съгласни с тебе! А ние добре знаем, че те не са богове. Ако ти, царю, желаеш, ние ще ти дадем добър съвет, за да познаеш Единия истинен Бог, Твореца на всичко, Който "оставя Своето слънце да грее над лоши и добри, и праща дъжд на праведни и неправедни" за нашите потребности за слава на Своето превелико име: отстъпи от безчувствените и бездушни идоли и Му служи! Император Карин отговорил на светците така: Не съм ви извикал да ораторствате, а да принесете жертва на боговете. Ние принасяме отговорили светците безкръвната жертва на нашата душа на Единия наш Бог, избавил ни от мрежите на дявола и дал Своя Единороден Син за спасението на целия свят. Този наш Бог не е създаден, но е Създател на всичко, а твоите богове са човешка измислица и дело на ръцете на занаятчиите и ако сред хората не съществуваша занаяти за изработване на вашите богове, вие не бихте имали на кого да се покланяте! Тъй като твоят ум се отвръща от вечносъществуващия Бог и се обръща към безчувствените и никога несъществували идоли, то нека, за твое посрамване и за това, от собствен опит да разбереш, че нашият Бог е всемогъщ да се измени лицето ти и да се обърне назад! Когато светците произнесли тези думи, лицето на Карин внезапно се изменило и шията му се извила така, че лицето му се оказало обърнато към гърба и никой не можел да му помогне. Той седял на трона си така с изкривена шия и обърнато лице. А народът, като видял това, извикал: Велик е християнският Бог и няма друг Бог освен него! Тогава мнозина повярвали в Христа и умолявали светите лекари да изцелят царя. И сам той ги умолявал за това, казвайки: Сега наистина познах, че вие сте раби на истинния Бог. И така, умолявам ви тъй като вече много сте излекували изцелете и мене, за да повярвам и аз, че няма друг Бог освен Проповядвания от вас, сътворил небето и земята. Ако ти казали му в отговор светците познаеш дарилия ти живот и царство Бог и повярваш в Него с цялото си сърце, Той ще те изцели. Вярвам в Тебе с висок глас произнесъл царят, Господи Иисусе Христе, истинни Боже, помилуй ме и не си спомняй предишното ми незнание! Когато царят произнесъл тези думи, шията му се изправила, лицето му застанало на мястото си и той, като станал, устремил очи към небето и като издигнал ръце, заедно с целия народ въздал благодарност на Бога, казвайки така: Благославен си, Христе, истинни Боже, привел ме чрез тези свети Твои раби от тъмнина към светлина. Получил изцеление по този начин, царят почел с дарове светите раби Козма и Дамян и ги отпуснал с мир. Междувременно светците по свой обичай отново обхождали околните градове и села, изцелявайки болестите и просвещавайки всички със светата вяра, а след това отново се връщали в своето село. Но дяволът намислил друг начин да навреди на светците. Той научил лекаря, от когото първоначално се учили светите Козма и Дамян да им завиди. Като ги извикал с лукавство, той ги повел към планината уж с цел да събират лечебни растения, затаявайки в сърцето си Каиновата мисъл и убил с камъни първо единия, а после и другия; след това взел телата им и ги скрил в намиращия се там кладенец.

ПРОТИВ ЛАКОМСТВОТО *Значението на парите. разкошество. Изнежени тела. Умереност в храната. Скромна и прилична трапеза.*

Има, наистина, и достатъчно много са такива хора, които мислят, че затова са се родили, за да се отдават на постоянен разкош и да разстройват стомаха си, докато задебелеят добре, след това да умрат, като от своята собствена плът доставят изобилна храна на червеите. Парите, които ни се дават за прехрана на тяло и за помощ на нуждаещите се, ние си позволяваме да изхарчваме по безпътства и за удовлетворение на крайния си стремеж към удоволствия. Но това възмутително прахосничество няма да остане ненаказано. Непременно ние ще трябва да дадем отчет, т.е. трябва да даваме сметка и за парите, които са преминали през нашите ръце, както и за всичко друго. И тъй, ако ние сме прекарвали живота си без полза и напразно, то и едно подобно поведение не ще остане без отговорност; но сега освен това ще има и друго наказание. Човек, който се предава на разкошество и който се занимава с пиянство, който храни безделници и ласкатели, и се разстройва чрез месоядство и алкохол, такъв човек твърде често и неволно, и по добра воля, е принуден да греши, както във време, когато той заема някое отговорно място, тъй и когато се отстрани от там. Както кораб, натоварен с много предмети за превоз, повече отколкото той би могъл да носи, отегчен от големината на товара, потъва, така и душата, и природата на нашето тяло като приема храна в по-голямо количество, отколкото съответства на нейната сила, гнети се и страда и, като не издържа тежестта, потъва в морето на гибелта, и заедно с всичко погубва и кормчията, и корабния персонал, и пътниците, и самия товар. Неумереността преодолява всичко, и човек, който страда от такава болест - независимо от това дали той желае това или не - най-сетне той се увлича надолу и потъва, става катастрофа, от която по-сетне мъчно може да се повдигне. Даже, ако е нужно да се извърши нещо, което е крайно необходимо, той не би проявил съобразителност, нито пък способност за управление: за враговете си той би бил лесно уязвим, а за приятелите и за роднините си - безполезен. Такъв човек не само при опасности и нещастия е нетвърд, лесно се пречупва, не само при спокойствие и безопасност той е несносен, но тъй също и в затруднителни обстоятелства, поради това, че му липсва умереност, ще бъде безполезен за всичко. Ето защо хората, които живеят в постоянно разкошество, заболяват от тежки и неизцерими болести: членовете на тялото им се подлагат на треперене и на отслабване, и на изтощение, притъпява се обонянието и слухът им, появяват се болки в краката и болки в ръцете им, и още много други болки се появяват, за което могат с по-големи подробности да ни разкажат пациентите на лекарите. По този начин, ако дори нямаше геена и наказание, нито крайно осъждане от страна на Бога, нито обществено мнение, нито излишни загуби, нито друго подобно нещо от безбройните неща, които се случват вследствие на изнежен живот, а би било на лице само това едното, то нима това само не е достатъчно, за да ни отклони от лакомията? Излишните нещастия ни склоняват към състрадание, но основанието на болестта, ако то ни е известно, възбужда противоположно чувство. Аз не казвам, че трябва да се стремим към суров живот въпреки желанието си: нека отхвърлим само излишното и да скъсаме вече с онова, което е в повече от необходимото. И за какво снизхождение бихме били достойни ние, когато някои нямат възможност да се ползват дори от необходимото, макар че това е в тяхна власт, а ние крачим и зад пределите на необходимото? За нас е достатъчно да се храним толкова, колкото е полезно за просъществуването на тялото и да няма от храната никаква вреда, с една дума - да задоволим глада си. Оттук нататък нека не търсим нищо повече. Дори и когато търсим удоволствия, ще ги намерим по-скоро в умереността, отколкото в разкошеството. Затова нека търсим удоволствия в умереността, там ще ги намерим и по-сигурно, и по-скоро! Казвам ви: онези, които правят това, за да станат известни и славни, ще получат тъкмо обратното. Всички ще ги осъдят в жестокост и користолюбие, всички ще ги смятат за порочни. Колко велика е завистта, колко велико е наразположението, колко велика е омразата от страна на всички, колко велико е у всички страстното желание да се промени това положение! Нека се отстраняваме от онова и да се стремим към това да получим сегашни и бъдещи блага поради благодатта и човеколюбието на Господа нашего Иисуса Христа, с Когото на Отца слава, чест със Светия Дух, сега, занаяред и во веки веков. Амин.

Свети Апостоли Петър и Павел (Петровден) 29.06.2007

Кратко животоописание на Св. Петър и Св. Павел

Светата църква чествува едновременно паметта на великите апостоли Петър и Павел, които тя нарича първовърховни първопрестолници и вселенски учители. Те много се потрудили за разпространение на словото Божие, претърпели много страдания и гонения и са ни завещали в своите послания основните правила на християнската вяра и живот. Боговдъхновените писатели на свещените книги не са скрили от нас грешките и заблудите, в които са изпаднали: Павел - преди обръщането си, а Петър - преди да бъде укрепен от Светия Дух. Затова техният пример е особено поучителен за нас. В ап. Петър Църквата вижда образ на един отрекъл се от Христа и след това покаял се, а в ап. Павел - образ на един, който се противил на Господа и след това повярвал.

Свети апостол Петър

Свети апостол Петър, брат на ап. Андрей Първозвани, бил неук и беден рибар от гр. Капернаум на брега на Галилейското езеро. Еврейското му име било Симон, а името Петър, което на гръцки означава "камък", му дал Сам Исус Христос. Ревностен във вярата, когато Христос запитал: за кого Го мислят хората, Петър отговорил, че Той е Син на Живия Бог. Ап. Петър бил един от най-любимите ученици на Спасителя и бил въздигнат от Господа до апостолско достойнство. Петър следвал неотделно Спасителя до деня на Възнесението Му. Преди залавянето на Спасителя Петър се отрекъл от Христа по време на съда, но и горчиво се разкаял. След Възнесението на Исус и слизането на Светия Дух ап. Петър проповядвал и вършил много чудеса и изцеления в Палестина, Мала Азия, Гърция и други страни. Отишъл в Рим при гонението на Нерон и бил осъден на разпъване. От смирение по негово желание бил разпнат с главата надолу в 67 година - годината в която и ап. Павел намерил мъченическата си смърт. Римокатолическата църква чества светеца като основател на Римската християнска община.

Свети апостол Павел

Свети апостол Павел (от латинско паулус - малък), с кръщелното име Савел, не е от кръга на Христовите ученици. Роден в Мала Азия, той бил фарисей и в духа на консервативния юдеизъм участвал в гоненията срещу християните и в убийството на свети първомъченик Стефан. Обръщането му към Христос станало ненадейно, в резултат на необикновено видение. В книгата Деяния на св. Апостоли (XI гл.) се разказва, че на път за Дамаск Савел видял необикновена светлина и чул Божия глас от небето: "Савле, Савле, защо ме гониш? ... Аз съм Исус, когото ти гониш". Това събитие било повратно в живота му. Излекуван, той се покръстил и станал най-ревностния разпространител на християнската вяра. Проповядвал в Антиохия, Киликия, Кипър, Галатя, Ефес, Атина, Македония, Коринт, Испания и затова е наречен "апостол на езичниците". Около 67-а година Павел бил окован и изпратен в Рим на съд. Загинал мъченически на 29 юни 67 г. заедно със свети апостол Петър. Разказва се, че вече отрязаната глава на светеца продължавала да слави Господа, а там, където тя паднала, избликнали при извора.

взето от www.pravoslavieto.com

Неделно четиво на Българската Православна Църковна Община "Св. Цар Борис Покръстител" Берлин

www.berlin.dveribg.net

Заповядайте на неделните беседи след св. Литургия (към 12 часа в храма)